

# Bauzà es queda tot sol



El PP balear és un clam, tothom vol la dimissió de José Ramón Bauzà, però ell s'ha resistit tant com ha pogut i més, si bé finalment pareix haver acceptat el seu destí.

*Reportatge de Miquel Payeras*

**S**ol, traït, deprimat i derrotat. Així ha acabat José Ramón Bauzà. “Mai s’hagués esperat això”, diu un militant del PP. “Es devia pensar que els somriures i les mamballetes significaven que tothom li donava suport en el partit, no va entendre mai que si perdia, els mateixos que l’aplaudien demanarien el seu cap, com ha passat”. En efecte, davant l’allau de peticions perquè dimiteixi, finalment dijous dia 15 de juny acceptà llevar-se d’enmig després de la sessió d’investidura de Francina Armengol. No hi ha data exacta per a la renúncia, però tot indica que serà durant aquest juliol.

## Un mes ferest

Bauzà no s’esperava el resultat a les urnes. “És impossible que el PP baixi a 20 diputats a Balears, qui es pot creure aquest doi?”, deia a un grup de periodistes el dijous dia 21 de maig una persona que ocupava –fins aquesta setmana– un càrrec de comunicació del partit conservador. Transmetia el que deia la cúpula. Unes paraules que donen la mesura de l’impacte que reberen els directius del PP en veure que es quedaven en els 20 escons que els havien augurat les enquestes que ells dejectaven per “ser inventades”.

Fruit d’aquell impacte, el 26 de maig

**Nova**  
maqueta

**Nous**  
opinants

**Nou**  
format

**Nou**  
Temps



**Ja al teu quiosc**

Per fer-te  
subscriber entra a  
[www.eltamps.cat](http://www.eltamps.cat)  
escriu-nos a  
[subscripcions@  
eltamps.cat](mailto:subscripcions@eltamps.cat)  
o telefona al  
**902131025.**

Us atendrem de  
9.00 a 14.00 hores

## JOSÉ RAMON BAUZÀ S'HA QUEDAT TOT SOL, FINS I TOT DOS CONSELLERS SEUS S'HAN REBEL·LAT CONTRA ELL

→ aparegué Bauzà en roda de premsa per anunciar que el Comitè Regional, que s'havia reunit aquella mateixa tarda, havia "convocat un congrés extraordinari" per al mes de setembre i en el qual "no em presentaré a la reelecció" de president del partit. Tothom quedà bocabadat. Com podia anunciar el conclave sense el vist-i-plau de la direcció estatal? Li ho varen demanar, durant el Comitè, tant Gabriel Cañellas com Joan Huguet, molt crítics amb ell: "Tens el permís de Madrid?". Però Bauzà se n'anà per les bardisses i evità contestar. Segons Huguet, "no tenia el plàcet". "Vol controlar la seva successió", valorava el crític. Durant les següents dues setmanes insistí en tres ocasions diferents en el fet que el congrés "està convocat". Però la cúpula del PP estatal -Cospedal, Sáenz de Santamaría i el mateix Rajoy- va dir rotundament que "no hi haurà cap congrés abans de les eleccions generals". No obstant, ell, com si plogués: "Està convocat i se celebrarà", insistia per quarta vegada. Els militants assistien estupefactes a aquell despropòsit, alhora que creixia la sensació que estava mentint.

Encara va ser pitjor per als afiliats quan veren publicat a la premsa de Palma, ara fa dues setmanes, que el president pretenia fer-se elegir senador en representació del Parlament balear. Ell, a Madrid. Ell, que en entrevistes prèvies a les eleccions havia dit que "mai", "sota cap circumstància", "de cap manera" pensava dimitir de diputat de la Cambra illenca si perdia el poder, ja que "sóc responsable i la meua responsabilitat és amb els ciutadans" i si aquests decidien que "sigui cap de l'oposició" així "ho compliré" perquè "jo sempre estic a les verdes i a les madures". A les bones sí, però quan vénen mal dades... vol fugir al Senat. Així ho confessà a un grup de fidels -i els mitjans ho reflectiren-, assegurant que "jo sempre he dit que defensaré els interessos de Balears, on sigui, i ara ho faré en el Senat". Amb la seva fredor característica no només acceptava que faria exactament el contrari del que havia promès fer sinó que, a més, negava que existís cap contra-

dicció. Davant la confirmació que volia anar-se'n a la Cambra Alta el malestar intern va créixer exponencialment. Perquè, entre d'altres coses, molts batlles passaren el 13 de juny a l'oposició sense que Bauzà hagués mogut un dit per intentar pactes amb els regionalistes del PI que podrien haver significat una mica més de poder local. Deixava tirats els alcaldes però tanmateix s'assegurava el refugi d'aturat a Madrid. Les peticions de dimissió es multiplicaren. Però ell com si res.

Per si faltava res, el dilluns 22 de juny anunciava que dos diputats de la seva màxima confiança personal i política, Antoni Camps i Margalida Prohens, serien els portaveus del grup parlamentari per a aquesta legislatura. És a dir: continuava prenent decisions importants per al futur com si no hagués passat res. Fou la gota que va fer vessar el tassó. La marea crítica es va elevar a l'enèsima potència en qüestió de tan sols un parell de dies. Fins i tot dos consellers en funcions, Biel Company (Agricultura) i Martí Sansaloni (Salut), se sumaren a la rebel·lió. I això provocà un atac de ràbia incontenible en el president, que els cità a tots dos al seu despatx. Les reunions es van celebrar el dimecres dia 24 d'horabaixa. Foren molt tenses. Tant Sansaloni com Company demanaren al president que dimitís immediatament perquè la seva actitud durant el mes transcorregut d'ençà de les eleccions havia estat nefasta i feia mal al partit. Bauzà els recriminà la "traïció" i, acte seguit, convocà el comitè de direcció per al dijous 25 a la tarda, amb la intenció d'enrocar-se, de no dimitir fins al setembre i només fer-ho si abans l'elegien senador. Els crítics, per la seva banda, convocaren un acte públic per al mateix dia al capvespre per exigir la dimissió immediata del president.

Aleshores Madrid intervingué ordenant a uns que es calmessin i a l'altre que donés paraula de renunciar a molt curt termini; així ho féu Bauzà i els crítics desconvocaren la reunió per demanar el seu abandó, confiant que almenys per aquesta vegada el president compleixi el que ha promès. ●